

На перспективу є доцільним вивчення досягнень у галузі тваринництва Секції механізації і електрифікації сільського господарства Південного відділення ВАСГНІЛ для проведення порівняльного аналізу програми його наукової діяльності і здобутків із його попередником – Відділенням механізації і електрифікації сільського господарства УАСГН.

Список використаних джерел

1. Власюк П. А. Основні підсумки і чергові завдання наукової діяльності закладів УАСГН / П. А. Власюк // Вісник сільськогосподарської науки. – 1958. – №1. – С.3–22.
2. Власюк П. А. Підсумки роботи за 1957 р. і завдання Української академії сільськогосподарських наук на 1958 та найближчі роки / П. А. Власюк // Вісник сільськогосподарської науки. – 1958. – №5. – С.4–28.
3. Власюк П. А. Підсумки роботи науково-дослідних установ Української академії сільськогосподарських наук за 1958 рік і завдання на 1959–1965 роки / П. А. Власюк // Вісник сільськогосподарської науки. – 1958. – №8. – С.19–52.
4. Державний архів м. Києва. – Ф. Р–1331. – Оп.3. – Спр.397. – 12 арк.
5. Там само. – Спр.3021.
6. Центральний державний архів вищих органів влади і управління України. – Ф.4861. – Оп.1. – Спр.2505. – 56 арк.
7. Там само. – Спр.2520. – 105 арк.
8. Там само. – Спр.2527. – 172 арк.

References

1. Vlasyuk P. A. Osnovni pidsumky i chervovi zavdannya naukovoyi diyal'nosti zakladiv UASHN / P. A. Vlasyuk // Visnyk sil's'kohospodars'koyi nauky. – 1958. – №1. – S.3–22.
2. Vlasyuk P. A. Pidsumky roboty za 1957 r. i zavdannya Ukrayins'koyi akademiyi sil's'kohospodars'kykh nauk na 1958 ta nayblyzhchi roky / P. A. Vlasyuk // Visnyk sil's'kohospodars'koyi nauky. – 1958. – №5. – S.4–28.
3. Vlasyuk P. A. Pidsumky roboty naukovy-doslidnykh ustanov Ukrayins'koyi akademiyi sil's'kohospodars'kykh nauk za 1958 rik i zavdannya na 1959–1965 rokiv / P. A. Vlasyuk // Visnyk sil's'kohospodars'koyi nauky. – 1958. – №8. – S.19–52.
4. Derzhavnyy arkhiv m. Kyieva. – F. R–1331. – Op.3. – Spr.397. – 12 ark.
5. Tam samo. – Spr.3021.
6. Tsentral'nyy derzhavnyy arkhiv vyshchyykh orhaniv vlady i upravlinnya Ukrayiny. – F.4861. – Op.1. – Spr.2505. – 56 ark.
7. Tam samo. – Spr.2520. – 105 ark.
8. Tam samo. – Spr.2527. – 172 ark.

Bey R. V., Candidate of Technical Sciences, Director, SSI "Ukrainian Research Institute of Alcohol and Biotechnology of Food Products" (Ukraine, Kyiv), bey_roman@ukr.net

The Department of Mechanization and Electrification of Agriculture of Ukrainian Academy of Agricultural Sciences: program of activities and achievements (1956–1962)

The author has highlighted the prerequisites of development, activities of the Department of Mechanization and Electrification of Agriculture UAAS on the problem of complex mechanization and electrification of processes in livestock, poultry and sericulture. The researching is based on the use of complex of general scientific, structural and functional, historical methods, as well as a large base of source, which becomes the basis of archival documents. The major scientific achievements of research institutions of the Department to develop the foundations of machine milking cows, mechanization of the preparation and filing of feed and water, manure and others were summarized. The author has described of the main shortcomings in the work of the Department of Mechanization and Electrification of Agriculture UAAS.

Keywords: mechanization of livestock, machinery milking, cleaning manure, fodder production.

Бей Р. В., кандидат технических наук, директор, ГИУ "Украинский научно-исследовательский институт спирта и биотехнологии продовольственных продуктов" (Украина, Киев), bey_roman@ukr.net

Отделение механизации и электрификации сельского хозяйства Украинской академии сельскохозяйственных наук: программа деятельности и достижения (1956–1962)

Автором освещены предпосылки становления, направления деятельности Отделения механизации и электрификации сельского хозяйства УАСХН по разработке проблемы комплексной механизации и электрификации процессов в

животноводстве, птицеводстве и шелководстве. Исследования основываются на использовании комплекса общенаучных, структурно-функциональных и исторических методов, а также широкой базы источников, основу которой составляют архивные документы. Обобщены основные научные достижения научно-исследовательских учреждений Отделения по разработке основ машинного доения коров, механизации процессов подготовки и подачи кормов и воды, уборки навоза и др. Приведена характеристика основных недостатков в работе Отделения механизации и электрификации сельского хозяйства УАСХН.

Ключевые слова: механизация животноводства, машинное доение, уборка навоза, кормопроизводство.

* * *

УДК 94(477)1960/1980pp.+394:314.743(71)

Кондрашевська Ю. П.
кандидат історичних наук, асистент кафедри історії та документознавства, Гуманітарний інститут Національного авіаційного університету (Україна, Київ), fridom@ukr.net

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНІ ОРГАНІЗАЦІЇ КАНАДИ В КОНТЕКСТІ БОРОТЬБИ ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ (1960–1980 РР.)

Проаналізовано діяльність громадських та політичних організацій української діаспори в Канаді, спрямованої на здобуття Україною незалежності і суверенної держави. Розкрито засади даної боротьби, реакцію на неї з боку Канади та Радянського союзу. Розглянуто роль молоді у даному контексті.

Ключові слова: громадські організації, українська діаспора, незалежність, політика, акції протесту.

Метою даної статті є висвітлення активної громадської позиції української діаспори в Канаді проти радянської політики в УРСР та діяльність різних громадських організацій спрямованих на боротьбу українського народу за незалежність. Основні завдання статті: розкрити цілі та мету громадської діяльності в руслі боротьби за суверенітет України, визначити її пріоритетні напрямки, взаємодію з органами влади, політичними силами, громадськістю та дати оцінку цим подіям.

Діяльність українців Канади щодо відродження незалежності своєї Батьківщини у вітчизняній та зарубіжній історіографії висвітлена фрагментарно. Серед праць, у яких є будь-яка інформація з даної теми слід зазначити ряд статей Ю. В. Недужка, у яких він досліджує різні аспекти (культурний, політичний, виховний) боротьби українських емігрантів за незалежність України. Слід відзначити роботи канадського вченого Михайла Боровика, зокрема його фундаментальну працю "Століття українського поселення в Канаді (1891–1991)", в якій змальована боротьба зарубіжних українців за демократію і права людини в СРСР [2]. Праці українських науковців В. П. Трошинського та А. А. Шевченко торкаються певним чином даного питання [6]. Проте всі вони лише побіжно відносяться до зазначеної проблеми. Тому актуальність даної теми викликає велику зацікавленість і потребує детального дослідження.

У кінці 1960-х на початку 1970-х років серед українських громадських організацій Канади були визначені основні п'ять найважливіших ділянок для ефективної діяльності в напрямку допомоги визвольним силам в Україні й поза Україною [7, арк. 15]. А саме:

1. "Праця серед молоді. Тому що молодь по своїй природі тягнеться до нових ідей, до освіти й нових методів праці, тому й методи праці з нашої сторони

мусять бути новими, враховуючи досвід канадсько-американського суспільства.

2. Розбудова української науки та наукових установ. Здобутки української науки в сучасних умовах є найбільш ефективною зброєю в боротьбі за відвоювання української освіченої людини від чужих впливів там і тут [7, арк. 16].

3. Професійна і бізнесова діяльність – матеріальна основа для розбудови українських культурних, наукових і мистецьких інституцій. Через акумуляцію капіталу від стороннього (чужинецького) світу до розбудови українських культурно-національних цінностей.

4. Омолодження нашого церковного життя, інтенсифікація участі молоді в управлінні церковними справами. Церква потребує молодих високоосвічених священників, що наголос ставили б не на ретуалізм, а на духовний аспект вірування. Університетська молодь не може знайти вдоволення в ретуалістичному традиціоналізмі, їй потрібний духовний зміст церкви [7, арк. 17].

5. Оздоровлення політичного життя, щоб його зробити атрактивним для молодого покоління. Потрібні через це шукання нових шляхів політичної боротьби й самоорганізації. Потрібне омолодження нашого центру (УНР) й наших політичних партій” [7, арк. 18].

Отже, спираючись на ці основні вимоги українська діаспора продовжує боротьбу за незалежність України та права її громадян на краще життя, без переслідувань та агресії.

Основний акцент, як бачимо, робився на політично активну в цьому сенсі молодь. Саме їй надавались широкі можливості для пропагандистської, громадської та агітаційної діяльності. Канада є найбільш показовою країною по відношенню до молоді генерачії та толерантним ставленням до неї.

Слід відзначити, що молодіжним організаціям в структурі КУК (Конгресу українців Канади) відводиться особлива роль. Це обумовлено тим, що їх представництво є достатньо впливовим. Зокрема серед таких організацій: Спілка української молоді Канади, Союз української молоді Канади, Українсько-канадське студентське об'єднання, Українська молодіжна асоціація Канади “Пласт” тощо [1, с. 189].

Союз української молоді Канади (СУМК) одна з найбільших молодіжних організацій Канади, налічує близько 250 представників по всій країні. Основною метою діяльності СУМК є розповсюдження української культури в Канаді. Тож, велике значення у розвитку української культури поза Батьківщиною відіграли її молодіжні осередки, відомі своєю енергійністю, наснагою та ініціативністю. На сьогоднішній день значна частина представників цієї молоді асимілювалась в канадське суспільство як професіонали, політики, працівники торгівлі тощо [1, с. 189].

Спілка української молоді Канади (СУМ) приєдналася до складу КУК з метою виховання молоді на засадах високих ідеалів, пропагувати ідейну єдність українців у цілому світі, готових працювати для добробуту українського народу і домагатися досягти його незалежності [1, с. 188]. Дотримуючись цих

ідеалів, СУМ виховує молодь на християнських засадах і гордості за українську національну спадщину.

Сьогодні делегати СУМ регулярно беруть участь в щорічних з'їздах Конгресу українців Канади, де активно обговорюють важливі проблеми українців Канади.

Мета Союзу українських студентів Канади (СУСК), яка зазначена в його статуті, полягає в тому, щоб вирішувати питання, які стосуються українсько-канадських студентів, тобто СУСК покликаний відстоювати і захищати їх інтереси.

Усі ці організації виділяють власні завдання та цілі, але до 1991 року їх об'єднувала єдина мета.

Молодіжна політика важлива для кожної держави. Конгрес українців Канади як авторитетний представник української спільноти перед урядом та суспільством Канади у свій час також звертає свою особливу увагу на залучення молоді до свого складу. Адже саме молода генерація є тією рушійною силою будь-якої боротьби. Так і в 70–80-х роках вона виступила з чисельними маніфестаціями проти політики СРСР, будь-яких дипломатичних відносин країн Заходу з Кремлем тощо. Загалом молодіжна політика КУК і сьогодні має чітко визначені цілі та завдання, для виконання яких створена спеціальна Комісія з питань молодіжної політики.

Важливу роль в цьому процесі відігравала освітньо-виховна діяльність, яка забезпечувала підготовку національно-свідомого молодого покоління зарубіжних українців, здатного заповнити кадрові “прогалини” внаслідок відходу від активної громадсько-політичної діяльності старшого покоління еміграції та продовжувати справу боротьби за українську державність [1, с. 190].

Як бачимо українські емігранти, через залучення молоді, серйозно підійшли до вирішення проблеми незалежності України. Подібна діяльність сприяла зростанню національної свідомості молодого покоління еміграції, вихованню патріотичної любові до України, усвідомленню себе членами української громади в країнах поселення, формуванню кадрової бази нових молодих борців за державну незалежність України.

Крім того в Канаді другої половини ХХ століття існувала широка мережа українських громадських організацій, яка працювала над вирішенням проблеми відновлення незалежності України. Безумовним лідером серед них була Ліга визволення України (ЛВУ), яка була створена в 1949 році [6, с. 82].

До того ж ще був ряд інших організацій, які стояли на подібній політичній платформі. Серед них, крім вище вказаних, були Об'єднання жінок ЛВУ (ОЖ ЛВУ), Товариство колишніх вояків УПА, Товариство української студіюючої молоді ім. Міхновського (ТУСМ) [2, с. 158–161].

Незабаром ці організації об'єдналися в Український визвольний фронт Канади (УВФК). Для пропаганди своїх ідей вони використовували загальноканадську газету “Томін України” [4, с. 366].

Організації УВФК увійшли до складу Комітету українців Канади (КУК) та Світового конгресу вільних українців (СКВУ), що значно сприяло їх діяльності. У 1967 році УВФК ініціював створення Світового українського визвольного фронту (СУВФ) [4, с. 141]. На другому з'їзді СУВФ, що відбувався в Торонто 30–31

жовтня 1973 року, головою цієї організації був обраний лідер ЛВУ Роман Малащук. Місцем розташування штаб-квартири СУВФ стало Торонто [4, с. 143].

За головну мету діяльності дана організація визначила відродження Української суверенної соборної держави. У постанові Другого світового з'їзду СУВФ зазначалося: "Перше і найголовніше наше завдання: мобілізувати всі сили і зосереджувати всі засоби українського суспільства у вільному світі на допомогу визвольній боротьбі української нації... В усіх країнах нашого поселення, мусимо розгорнути всебічні масові акції на захист арештованих і засуджених борців за волю і права української нації, їхніх переслідуваних родин і всіх українських патріотів, розгорнути якнайширшу міжнародну акцію і мобілізувати світову опінію – всіх волелюбних людей, у тому числі й державних діячів і представників різних ділянок життя проти... тиранії, насильницької русифікації, безпощадного економічного визиску поневолених... націй, переслідування українських Церков і релігії, людино- і народовбивства, та рішуче домагатися здійснення прав України та інших поневолених у... СРСР народів на їхнє вільне, суверенне, державне життя" [4, с. 145].

З цією метою СУВФ звертався до органів влади країн Заходу з пропозицією стати в обороні українського народу від національного і культурного поневолення [3, с. 43]. Основним закликком було: припинити політику співпраці з СРСР; розпочати політику визволення України й інших народів, надаючи політичну підтримку національним визвольним рухам у СРСР; поставити на Генеральній сесії ООН питання про засудження національного, культурного і мовного геноциду щодо України й інших поневолених народів, питання стосовно переслідування релігії і русифікації; припинити економічну і технологічну наукову співпрацю з СРСР; припинити релігійну співпрацю країн Заходу з СРСР та Руською православною церквою, зважаючи на ліквідацію і переслідування УАПЦ та УКЦ; закликати Ватикан виконати постанову Другого Вселенського Ватиканського Собору про східні церкви і зміцнити УКЦ шляхом перейменування Верховного архієпископату УКЦ на патріархат, очолений Йосифом Сліпим [4, с. 147, 148].

Завдяки створенню СУВФ українська діаспора Канади координувала боротьбу за відродження незалежності України на міжнародному рівні серед членів ідеологічно подібних організацій.

Такою ідеологічно подібною була й організація Союз українців – жертв російського комуністичного терору (СУЖЕРО). Основною метою СУЖЕРО було донести до широких мас української та канадської інтелігенції всю злободенність життя в СРСР та зокрема УРСР, протистояння комуністичному режиму, як небезпечному для життя українських громадських діячів, діячів культури та й звичайних пересічних громадян. На кожному зі своїх з'їздів СУЖЕРО висловлював обурення з приводу ситуації в УРСР і був готовий до кардинальних дій для зміни ситуації. Ось одна з цитат засідання організації: "Учасники з глибоким обуренням засуджують сучасний русифікаційний і великодержавний шовенізм комуністичних правителів Совецького Союзу, який

спрямований проти всіх неросійських народів та українського народу зокрема.

Масові арешти й репресії діячів української культури, що відбуваються в Україні є продовженням терору й злочинів сталінських спадкоємців. Гостро протистуючи проти цієї атинародної політики московсько-комуністичного уряду, учасники зустрічі з глибокою вірою заявляють, що жодні репресії совецької диктатури не зупинять великого руху і боротьби українського народу до вільного і незалежного державного життя" [8, арк. 8].

Організація СУЖЕРО, як політично станова організація в Канаді, була складовою частиною ДОБРУС-СУЖЕРівського руху у вільному світі та є складовою частиною КУК, була учасником демонстрацій проти приїзду радянського прем'єра А. Косигіна (Голова Ради Міністрів СРСР) до Канади та була учасником спільних демонстрацій проти ув'язнення окупаційним режимом українських науковців, культурних та політичних діячів.

Основною метою СУЖЕРО було "допомогти американському народові зрозуміти дійсний образ режиму в СРСР та небезпеку "співіснувальницької" політики його уряду" [8, арк. 1]. Як зазначається в Резолюції 20-го ювілейного з'їзду СУЖЕРО, що відбувся 26 лютого 1972 р. в Торонто, Онтаріо "Поверх 20-ти річне існування і діяльність СУЖЕРО в Канаді є поважним, творчим і політичним вкладом у загальній допоміжній боротьбі визволення українського народу... З'їзд вважає, що в інтересі демократичної Канади, наш уряд повинен вести політику визволення поневолених націй, що перебувають під багнетами армій московсько-комуністичної імперії" [8, арк. 1]. Саме ці організації вперше почали відкрито говорити про штучний голод 1932-1933 років на території України. Вони "висловлюють обурення і гостро засуджують народобивчу політику комуністичного уряду Совецького Союзу, як спричинника цієї всенародної трагедії українського народу" [8, арк. 1].

Виходячи з цього слід зазначити, що серед основних напрямків діяльності українців Канади в даний період були: організація тиску на органи влади Канади з метою відмови їх від співпраці з СРСР; проведення масових акцій протесту на захист українських політ'язнів та ідеї відновлення незалежності України; організація виступів проти офіційних візитів радянських делегацій, культуробміну тощо.

У 1966 році українська діаспора виступила категорично проти візиту міністра закордонних справ Канади Пола Мартіна в СРСР. Так, у редакційній статті "Томону України", автором якої була одна з лідерів ОЖ ЛВУ В. Солонинка, ставилися риторичні запитання: "Чи міністр П. Мартін прагне дорівняти президенту Франції де Голлеві і прем'єрові Великої Британії Вілсонові, які їздили з поклоном до Москви, щоб там шукати ключа до миру в світі? Чи в розумінні канадського уряду і його міністра закордонних справ Москва є тим вирішним чинником, від голосу якого залежить справа миру і безпеки в світі? Чи й Канада має прикласти свої руки до того, щоб закріплювати московсько-большевицьку імперію ціною уярмлених народів, а вслід за тим сприяти русифікації і нищенню цих народів?" [5, с. 7].

Українська діаспора вважала, що уряду Радянського Союзу вигідна така співпраця з країнами Заходу, в тому числі і з Канадою, яка б гарантувала непорушність кордонів СРСР, а також сприяла б реалізації його економічних інтересів. Саме на це і була орієнтована його політика мирного співіснування. Відповідно органи влади Канади, підтримуючи її, шкодили інтересам як українського, так і інших пригноблених в СРСР народів, які боролися за власну незалежність [5, с. 7].

Проте найбільш активні виступи організацій зарубіжних українців були спрямовані проти політики уряду, який очолював голова Ліберальної партії Канади П'єр Трудо [4, с. 304, 305]. Українців Канади закликали масово слати листи на адресу прем'єр-міністра П. Трудо з протестами проти його політики. Акція призвела до певної корекції урядової діяльності. П'єр Трудо вимушений був реагувати на позицію української громади і змінити ставлення до проблеми українських політв'язнів у СРСР. Свідченням цього стали декілька демаршів прем'єра відносно уряду СРСР стосовно забезпечення прав людини в цій країні. Зважаючи на сприятливу політику країн Заходу відносно СРСР у згаданий період часу, це стало певною перемогою українців Канади [8, арк. 6].

У цей же час тривали заходи діаспори, направлені проти політики СРСР. Вони відбувалися під гаслами захисту українського народу. Приводом для цього стали переслідування і арешти деяких письменників. Апогеєм акції став мітинг 28 травня 1966 року в Оттаві перед парламентом країни за участю понад чотирьох тисяч українців з Онтаріо та Квебеку. Англо- та франкомовні ЗМІ позитивно для українців висвітлили дану акцію [4, с. 302]. У результаті активних дій 31 березня 1982 року парламент Канади одногосно прийняв резолюцію, внесена послами Прогресивно-консервативної партії М. Вілсоном та Консервативної партії С. Папроцьким щодо звільнення українських політичних в'язнів. [4, с. 157, 158]. Цей факт продемонстрував політичну підтримку ініціатив української діаспори з боку органів влади Канади, підкресливши результативність діяльності зарубіжних українців на захист прав людини в Україні.

Підсумовуючи все вищесказане, необхідно відзначити, що наприкінці 60-х – початку 80-х років ХХ ст. українська діаспора Канади проводила активну боротьбу мирними засобами за відродження незалежності України. Провідну роль у ній відігравали різні громадські організації, які проводили постійні масові акції протесту проти політики СРСР щодо України. Вони виступали категорично проти співробітництва СРСР та Канади, вважаючи, що воно шкодить справі відродження незалежності України. З метою його зриву діаспора організувала інформаційну кампанію, спрямовану проти уряду прем'єр-міністра П'єра Трудо.

Українська еміграція проводила масові акції протесту, вимагаючи звільнення українських політв'язнів. Виступи на захист прав людини стали для зарубіжних українців однією з форм боротьби за відродження незалежної України.

Список використаних джерел

1. Балицька Ю. О. Молодіжна політика Конгресу українців

Канади як перспектива розвитку в майбутньому / Ю. О. Балицька // Актуальні проблеми міжнародних відносин. – 2008. – Вип.76. – Ч.2. – С.188–190.

2. Боровик М. Століття українського поселення в Канаді (1981–1991) / М. Боровик. – Монреаль, Оттава: Українська Могилансько-Мазепинська академія наук (УММАН), 1991. – 485 с.

3. Гамалій С. Боротьба за визволення України (1929–1989 роки) / С. Гамалій. – Л.: Каменяр, 1993. – 116 с.

4. Нарис історії ЛВУ. – Торонто, 1984. – 719 с.

5. Солонинка В. Яка роль Канади? / В. Солонинка // Гомін України. – 1966. – 20 листопада. – 9 с.

6. Трошинський В. П., Шевченко А. А. Українці в світі / В. П. Трошинський, А. А. Шевченко. – К.: Альтернативи, 1999. – 352 с.

7. Центральний державний архів громадських об'єднань України. – Ф.273. – Оп.1. – Спр.4.

8. Там само. – Спр.2.

References

1. Balyc'ka Ju. O. Molodizhna polityka Kongresu ukrai'nciv Kanady jak perspektyva rozvytku v majbutn'omu / Ju. O. Balyc'ka // Aktual'ni problemy mizhnarodnyh vidnosyn. – 2008. – Vyp.76. – Ch.2. – S.188–190.

2. Borovyk M. Stolittja ukrai'ns'kogo poselennja v Kanadi (1981–1991) / M. Borovyk. – Monreal', Otava: Ukrai'ns'ka Mogylyans'ko-Mazepyn's'ka akademija nauk (UMMAN), 1991. – 485 s.

3. Gamalij S. Borot'ba za vyzvolennja Ukrai'ny (1929–1989 roky) / S. Gamalij. – L.: Kamenjar, 1993. – 116 s.

4. Narys istorii' LVU. – Toronto, 1984. – 719 s.

5. Solonyk V. Jaka rol' Kanady? / V. Solonyk // Gomin Ukrai'ny. – 1966. – 20 lystopada. – 9 s.

6. Troshhyns'kyj V. P., Shevchenko A. A. Ukrai'nci v sviti / V. P. Troshhyns'kyj, A. A. Shevchenko. – K.: Al'ternatyvy, 1999. – 352 s.

7. Central'nyj derzhavnyj arhiv gromads'kyh ob'jednan' Ukrai'ny. – F.273. – Op.1. – Spr.4.

8. Tam samo. – Spr.2.

Kondrashevska U. P., PhD (History) Assistant of the History and Records Management Department, National Aviation University (Ukraine, Kyiv), fridom@ukr.net

Ukrainian socio-political organizations in Canada in the fight for the independence of Ukraine (1960–1980 years)

The activity of public and political organizations Ukrainian diaspora in Canada aimed at Ukraine became an independent and sovereign state. Reveals the principles of the struggle, the reaction to it by Canada and the Soviet Union. The role of the youth in this context.

Keywords: public organizations, the Ukrainian diaspora, independence, politics, protests.

Кондрашевская Ю. П., кандидат исторических наук, ассистент кафедры истории и документоведения, Гуманитарный институт Национального авиационного университета (Украина, Киев), fridom@ukr.net

Украинские общественно-политические организации Канады в контексте борьбы за независимость Украины (1960–1980 гг.)

Проанализирована деятельность общественных и политических организаций украинской диаспоры в Канаде, направленной на получение Украиной независимой и суверенной страны. Раскрыты основы данной борьбы, реакция на нее со стороны Канады и Советского Союза. Рассмотрена роль молодежи в данном контексте.

Ключевые слова: общественные организации, украинская диаспора, независимость, политика, акции протеста.

* * *